

دیگرگون اندیشید و برای گشودن افقهای نو در علوم تلاش کرد. هر پله و مرحله را که انسان به سوی دنیای برتر پیموده است به پاری خردورزی ها و پژوهش های دوراندیشانه بوده است. دوران برجسته تمدن اسلامی گواهی روشن بر این ادعا است که بزرگان و اندیشه وران این دوران، توانستند با توان شگرف خود در اندیشه ورزی، بنیان پژوهش های عمیق و دقیق را بفهمند و یا خلق آورند. متفکرانی چون فارابی، ابن سینا، خواجه نصیر، ابوریحان و ابن خلدون از این جمله می باشند. ابن خلدون از اندیشه ورانی است که با نگاهی دوباره به پیرامون خویش دریافت که برای درک بهتر رویدادهای زمانه خویش و میراثی که از گذشته به او رسیده، افقی از پردازش داده های جامعه و تحلیل خردورزانه، وجود ندارد و تحلیلگران امور و راویان تاریخ، صرفا به نقل آنچه وجود دارد، می پردازند و در سنجش و ارزیابی ها، داده ها را به محک اندیشه و خردورزی نمی زنند. او واقع گرایانه به جوامع زمان خویش و محیط پیرامونش نظر می کرد. او می خواست هم چرایی انحطاط را دریابد و هم راه برون رفت از آن بن بست را پیدا کند. هم به تحلیل گذشته بپردازد و هم برای زمان خویش راهی بیابد. او برای رسیدن به درکی نو، به تاریخ بر می گردد و در لایه های زیرین آن به تحلیل و چرایی انحطاط می پردازد. اما آنگاه که به فراست می نگرد، در می یابد که علم معهود تاریخ که تنها به توصیف تاریخ و نقل گزارش های تاریخی می پردازد، نمی تواند به پرسش های او جوابی شایسته بدهد و آن عطش سیری ناپذیر را پاسخی آرامش آفرین دهد. لذا به تعبیر خود او، علم نو بنیاد عمران را پایه گذاری می کند و روش دیگرگون برای کاوش تاریخ و اجتماع ارائه می کند. آقای سید باقری با بررسی و تحلیل و ارزیابی برخی از عناصر و مولفه های اندیشه ابن خلدون، ظرفیت و توانمندی تجربه او را برای رسیدن به نوعی روش بومی مورد سنجش قرار داد و اینکه آیا می توان از آن برای دوره معاصر بهره برد. سخنران بعدی دکتر سیدحسین اطهری (استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد) بود که سخنرانی خود را با عنوان "ابن خلدون و کار بست روش جامعه شناسی تاریخی در تحلیل تحولات سیاسی" ارائه نمود. ایشان در سخنرانی خود بیان داشت که سال 2007 - 2006 ششصد مین سالگرد درگذشت ابن خلدون است. او اولین متفکر دنیای اسلام است که به روشی علمی به تحلیل پدیده انحطاط و فروپاشی مدنیت و نظام های سیاسی و اجتماعی در جهان اسلام پرداخته است. کاریست دانش جامعه شناسی برای فهم تاریخ و نیز استفاده از تاریخ برای عمومی کردن نظریات جامعه شناسی از کارهای مهم ابن خلدون است. به طوری که عده ای او را پدر جامعه شناسی و نیز عده ای دیگر پدر سیاست مقایسه ای دانسته اند. اما به طور قطع او نخستین اندیشمندی بود که در مقدمه با فلسفه تاریخ پرداخت. اهمیت ابن خلدون زمانی آشکار می شود که توجه کنیم وی بدون اینکه وارث یک عقبه عظیم اندیشه های جامعه شناختی باشد به مباحث اجتماعی می پردازد و به تصریح خود علم الاجتماع را بنیانگذاری می کند. جامعه شناسی و تاریخ از لحاظ رشته علمی و آکادمیک به صورت جداگانه توسعه یافته اند اما به نظر می رسد که موضوعات این دو رشته در بعضی نقاط تلاقی پیدا می کند. این تلاقی در دهه های اخیر موجب پیدایی متدلوزی جامعه شناختی تاریخی گردیده که در پژوهش های علمی کاربرد و سعی پیدا کرده است. از مهمترین اندیشمندی که در سنت جامعه شناختی تاریخی کار کرده اند، کارل مارکس و ماکس وبر هستند که در کارهای خود از تاریخ مدد می گیرند. از اندیشمندان متاخر تر بینگتون مور و تدا اسکاچپول در تحلیل انقلابات و تحولات از این روش استفاده کرده اند. دریچه های نوینی که در حوزه علوم انسانی به مرور زمان گشوده می شود، نظریات گذشتگان را دچار چالش ساخته و جامعه را نیازمند باز تولید نظریات اندیشمندان سلف برای کشف امکانات جدید را از انسان و جامعه می کند و آرای ابن خلدون از این قاعده خارج نیست. دکتر اطهری در سخنرانی خود به بررسی نقش ابن خلدون در پدیداری و کاریست روش شناسی در تحلیل تحولات سیاسی و اجتماعی (بویژه پدیده انقلاب) پرداخته و رابطه تاریخ و جامعه شناسی در نظریات ابن خلدون و نیز رابطه انسان شناسی و تحولات سیاسی را توضیح دادند. ایشان همچنین رابطه تئوری ابن خلدون و سایر نظریات قرن بیستمی در باب انقلابات و تاثیر گذاری وی را بر اندیشمندان دوران معاصر مورد مطالعه خود قرار داد. به عبارت دیگر محوریت اخیر سخنرانی دکتر اطهری این بود که آیا تئوری انقلاب ابن خلدون در تقسیم بندی رایج انقلابات شرقی و غربی قابل احصاء می باشد یا نه را مورد بررسی خود قرار داد.

ششصدمین سالگرد ابن خلدون - گروه 4 جامعه‌شناسی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره) قم

به چیز حتی ماهیان در دریا بر او بگریند . [پیامبر خدا صلی الله علیه و آله]

اوقات شرعی

چهارشنبه 10 تیر 1388: امروز

ششصدمین سالگرد ابن خلدون

درباره خودم

پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با همکاری مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی، همایش ابن خلدون و دنیای معاصر را برگزار می‌کنند.

مدیر وبلاگ : زاهدی پور [36]

نویسندگان وبلاگ :

قاسم ابراهیمی پور (@) [60]

محمد قدیر دانش [4]

حمید فاضل قانع (@) [15]

عوضعلی سعادت (@) [4]

عبدالله دانش (@) [10]

محمد علی نظری [4]

سید محمد جعفری (@) [2]

امان الله فصیحی [4]

محسن طوسی [3]

سلیمانعلی رحیمی [4]

در این همایش که به مناسبت ششصدمین سال درگذشت ابن خلدون، تاریخ‌نگار، اقتصاددان و جامعه‌شناس مسلمان برگزار می‌شود، جمعی از استادان تاریخ، جامعه‌شناسی، فلسفه، علوم سیاسی و اقتصاد، به بحث درباره افکار و اندیشه‌های ابن خلدون و ارتباط آن با مسائل و مشکلات جامعه معاصر می‌پردازند.

مهم‌ترین موضوعات و سخنرانی‌های این همایش عبارتند از:

- تجزیه و تحلیل روابط اقتصادی و مالکیت از دیدگاه ابن خلدون؛ دکتر غلامعباس توسلی
- ابن خلدون؛ اندیشمند اسلامی یا سکولار؛ دکتر سعید زاهد
- تاثیر اندیشه ابن خلدون در جامعه‌شناسی تاریخی معاصر؛ دکتر عباس منوچهری
- میراث ابن خلدون و مشکل ناکارآمدی علوم اجتماعی در ایران؛ دکتر جواد افشارکهن
- مقایسه دیدگاه‌های اجتماعی ابن خلدون و فارابی؛ دکتر محمود تقی‌زاده داوری
- ابن خلدون؛ نظریه تمدن و چرخه عدالت؛ دکتر داود فیرحی
- مفهوم نسل در اندیشه ابن خلدون؛ دکتر تقی آزاد ارمکی
- بررسی تعمیم‌پذیری نظریه حکومت ابن خلدون در جوامع مدرن و دموکراتیک؛ دکتر محمدرضا حافظ‌نیا
- بررسی بینش جامعه‌شناختی ابن خلدون؛ دکتر محمدعلی زکی
- ابن خلدون، آزمونی از نظریه‌پردازی سیاسی؛ دکتر سید رضا شاکری
- نظریه دولت ابن خلدون؛ دکتر محمد میرسندهی
- ارزیابی عملی‌تئوری‌تطور دولت‌های ابن خلدون در ایران؛ دکتر احمد رضائی
- اضلاع سه‌گانه متعامل در اندیشه سیاسی ابن خلدون؛ دکتر علی کریمی‌مله
- تجربه ابن خلدون، افق‌گشای روش بومی؛ سید کاظم سید باقری
- ابن خلدون و کاربست روش جامعه‌شناسی تاریخی در تحلیل تحولات سیاسی؛ دکتر اطهری
- تأملی بر نوآوری‌های روش‌شناسی ابن خلدون؛ دکتر محمد یمینی
- درآمدی بر روش‌شناسی ابن خلدون در کتاب مقدمه؛ دکتر حسین شرف‌الدین
- ابن خلدون و مدرنیته؛ دکتر ابوالفضل قبادی
- نسل در اندیشه ابن خلدون؛ دکتر صادق آیین‌وند
- تاریخ جهانی در استقرآء تمدنی ابن خلدون؛ دکتر عبدالرسول خیراندیش
- ابن خلدون و نظریه تاریخ؛ دکتر غلامرضا وطن‌دوست

به چیز حتی ماهیان در دریا بر او بگریند . [پیامبر خدا صلی الله علیه و آله]

منوی اصلی

RSS

صفحه نخست
پست الکترونیک
صفحه‌ی مشخصات
خانگی سازی
ذخیره کردن صفحه
اضافه به علاقه‌مندیها

آمار وبلاگ

بازدید امروز: 3
بازدید دیروز: 12
مجموع بازدیدها: 20239

فهرست موضوعی یادداشت‌ها

در دست اقدام کارورزی [27].
پیشنهاد شخصی [12]. تحقیقات
شخصی [6]. پدیده‌های اجتماعی [5]
چکیده کتاب [3]. نظریه‌های
اجتماعی [2]. دلنوشته‌ها و
متفرقه‌ها [2]. پیام‌های مدیر [2].

رساله

magiran.com < روزنامه رسالت > شماره 6156 86/3/5 < صفحه 18 (اندیشه) > متن

مشخصات نشریه

آخرین شماره

آرشیو شماره های گذشته

جستجوی مطالب

سایت اختصاصی

تماس با نشریه

مطلب قبلی | فهرست مطالب | مطلب بعدی

گزارشی از همایش ابن خلدون و دنیای معاصر: تجربه ابن خلدون افق گشایی روش بومی

شماره جدید این نشریه

نویسنده: گزارش از سید رضا علوی

شماره 6743
چهارشنبه دهم تیرماه 1388

تبلیغات

دکتر علی کریمی (عضو هیئت علمی گروه سیاسی دانشگاه مازندران) دیگر سخنرانی همایش "ابن خلدون و دنیای معاصر" بود که به موضوع "اضلاع سه گانه تعامل در اندیشه سیاسی ابن خلدون" پرداخت. وی بیان داشت: ابن خلدون گرچه متفکری است که منظومه فکری اش از آراء و نظار متفکران گذشته و بنیادهای فلسفی و میراث فکری اسلام و نیز متن تحولات و پیشینه تجارب جوامع اسلامی بویژه آفریقا الهام گرفته و وسعت زیادی یافته است و از زوایای گوناگون می توان به تحلیل و تبیین آن اهتمام ورزید. دکتر کریمی بر فهم ابعاد فکر تمرکز داشت و به این پرسش کانونی می پردازد که سه ضلع مهم اندیشه سیاسی ابن خلدون سیاسی ابن خلدون که از تعامل و ترابط منطقی با یکدیگر برخوردارند، کدامند و وجوه اصلی آنها و نتایج اندیشه ای و عملی آن درحوزه معرفت سیاسی و جامعه شناسی سیاسی چیست؟ بررسی آرای ابن خلدون مبین آن است که سه موضوع مهم و تعامل اندیشه سیاسی وی که واجد پیامدهای مهم تئوریک و پراتیک است عبارتند از: بد ذات انگاری و اعتقاد به شرارت سرشتی بشر، رهیافت ارگانستی در نگرش به جامعه و دولت و پذیرش و دفاع از مونولوگیسم سیاسی.

در اندیشه ابن خلدون که تجارب اونتولوژیک و اعتقادات فلسفی توحیدی به ساماندهی اپیستمولوژیک اندیشه او می انجامد، انسان شناسی ویژه ای صورت بندی می گردد که سیاست شناسی به طور عام و دولت شناسی به طور خاص را پدید می آورد. دکتر کریمی مهمترین نتایج اضلاع سه گانه اندیشه ابن خلدون را چنین بیان کرد: مرکزیت یابی عنوان توازن و تعادل در کارکرد دولت، محوری شدن کارکرد نظم بخشی و امنیت آفرینی و به عبارت دیگر هابسی شدن آن، موجه شدن استبدادورزی و خودکامگی دولت و امتناع

حکومت مبتنی بر رقابت، تنوع و تفاوت، اجتناب پذیری حکومت فردی و متمرکز و مبتنی بر ذهنیت فردی و عدم اقبال نسبت به تکثر اجتماعی و سیاسی. و بدین ترتیب می توان گفت که در منظومه سه ضلعی فکری ابن خلدون، انسان شناسی شرارت پندار و بدذات انگار به مطلقه و فردی انگاری حکومت و ناموجه شدن تنوع و تکثر و تاکید مضاعف بر تجانس و همگونگی سیاسی و اجتماعی در حوزه جامعه شناسی سیاسی منجر می شود.

دکتر ابوالفضل آقابابا (عضو هیئت علمی وزارت علوم) سخنرانی خود را با عنوان "ابن خلدون و فقدان شرایط بنیانگذاری ارائه نمود. ایشان بیان نمود که در سالهای اخیر، شخصیت علمی ابن خلدون توانسته است خلافت عظیمی را در میان مسلمانان بر کند. بخشی از این خلافت به روحیه هویت جوی آنان بر می گردد که تقریباً نا امید از آینده، در گذشته به دنبال نشانه هایی دال بر وجود تفکری که علاوه بر ظاهر آن، باطنی زنده و پرجوش و خروش دارد، می گردد و بخش دیگری از آن به اذهان تشنه ای راجع است که به دنبال ابزار مفهومی مناسب و البته خودی، برای درک گذشته و حال خود است. این خود می تواند با تمسک به نظریه های جامعه شناسی کلان به تفسیر گذشته و حال بهر دازد اما از خلال تلاش هایی از این دست تاکنون تحلیل هایی که بتواند کاملاً با اوضاع و احوال این سوی جهان، مناسب و همسو باشد، به دست نیامده است. نظریه های ابن خلدون با وجود گذشت قرن ها و از آن مهمتر با وجود سیطره نظریه های جامعه شناسی معتبر غربی، هنوز دارای آن توان و زایش و انرژی هست که قادر باشد در تکمیل آنها یا در کنار آنها در فهم امروز ما از آنچه پیرامونمان می گذرد موثر باشد. دکتر آقا بابا این سوال را مطرح می کند که نظریه ای که این چنین قوی و موثر بوده است چگونه قادر نبوده است مبنای علمی همچون جامعه شناسی را بگذراند. این سوال وقتی برجسته می شود که در مقایسه ای ساده میان مهمترین اثر ابن خلدون یعنی مقدمه با آثار آگوست کنت، بنیانگذار جامعه شناسی، می بینیم که اولاً ادراک فردی و هوش و فراست شخصی او از کنت بیشتر است و ثانیاً توصیفات او در تبیین مراحل سه گانه کنت و حتی مارکس و بویژه اسپنسر است که عمدتاً بر مشاهدات درجه چندم و محدود و عمدتاً بر فرضیه پردازی استوار شده است. به راستی چرا شخصیتی با اهمیت ابن خلدون، قادر به بنیانگذاری هیچ عرصه علمی مستقلی تحت عنوان تاریخ، جامعه شناسی یا علم عمران و تمدن شناسی نشده است؟ دکتر آقابابا در پاسخ به این سوال بیان داشتند که به نظر می رسد باید به دنبال درک فقدان شرایطی باشیم که این بنیانگذاری را ناممکن ساخته است و به نظم می رسد هنوز هم در جوامع اسلامی این شرایط مفقود است. مهمترین عنصر فقدان امکان انعکاس این نظریه نزد دیگر متفکران است. همچنین مخاطبان بنیانگذاران جامعه شناسی در غرب، حکومتگران نبوده اند، بلکه گروه انبوهی از پژوهشگران و متخصصان علوم گوناگون بوده اند. اما حکومتگران با رشد الزامات دموکراتیک و مبنای جامعه مدنی به بهره برداران حرفه ای نتایج آن تلاش ها مبدل شده اند. مخاطب ابن خلدون حکومتگران بوده اند اما حکومتگران از درک سخنان او عاجز بوده اند و مانع انعکاس نظریات او می شده اند.

تا بدین جا ما به گزارش سخنرانی های برگزار شده در روز اول همایش "ابن خلدون و دنیای معاصر" اشاره کردیم. همان طور که از گزارش متوجه شدید این سخنرانی ها نوعاً در حیطه ای "فلسفه و اندیشه معاصر" و "سیاست و اقتصاد" از منظر ابن خلدون بود که اساتید به بازگوش آنها پرداخته بودند. در روز دوم همایش، به دو موضوع "روش شناسی و تاریخ" و "جامعه شناسی و فرهنگ" در دو نوبت صبح و بعداز ظهر مورد بررسی اساتید فن در آرای ابن خلدون گذشت که ما نیز کما فی السابق به گزارش این سخنرانی ها که در روز دوم ایراد شده می پردازیم تا خوانندگان گرامی با کم و کیف این همایش نیز آشنا گردند. سخنران اول، سیدکاظم سیدباقری بود که "تجربه ابن خلدون، افق گشایی روش بومی" عنوان سخنرانی اش بود. ایشان در سخنرانی خود بیان داشتند که تجربه های اندیشگی اندیشمندان در گشودن افقهای نو از ارزشی بالا برخوردار است، بویژه آنگاه که همواره با عقلانیت و تکیه بر سنت و پشتوانه های بومی باشد. خردورزی همواره، نشان و نماد انسانیت به حساب می آید است. انسان با اندیشه ورزی و ژرفکاری در رویدادهای پیرامونش توان دستیابی به افق های ناگشوده را پیدا می کند و می تواند به ساخت هایی دست یابد که دیگران از دستیابی به آن عاجز می مانند. هنگامی می توان به فراتر از داشته ها و یافته های دیگران رسید که با بهره وری از قدرت اندیشه گری به گستره ای

دیگرگون اندیشید و برای گشودن افقهای نو در علوم تلاش کرد. هر پله و مرحله را که انسان به سوی دنیای برتر پیموده است به یاری خردورزی ها و پژوهش های دوراندیشانه بوده است. دوران برجسته تمدن اسلامی گواهی روشی بر این ادعا است که بزرگان و اندیشه وران این دوران، توانستند با توان شگرف خود در اندیشه ورزی، بنیان پژوهش های عمیق و دقیق را بفهمند و یا خلق آورند. متفکرانی چون فارابی، ابن سینا، خواجه نصیر، ابوریحان و ابن خلدون از این جمله می باشند. ابن خلدون از اندیشه ورانی است که با نگاهی دوباره به پیرامون خویش دریافت که برای درک بهتر رویدادهای زمانه خویش و میراثی که از گذشته به او رسیده، افقی از پردازش داده های جامعه و تحلیل خردورزانه، وجود ندارد و تحلیلگران امور و راویان تاریخ، صرفا به نقل آنچه وجود دارد، می پردازند و در سنجش و ارزیابی ها، داده ها را به محک اندیشه و خردورزی نمی زنند. او واقع گرایانه به جوامع زمان خویش و محیط پیرامونش نظر می کرد. او می خواست هم چرایی انحطاط را دریابد و هم راه برون رفت از آن بن بست را پیدا کند. هم به تحلیل گذشته بپردازد و هم برای زمان خویش راهی بیابد. او برای رسیدن به درکی نو، به تاریخ بر می گردد و در لایه های زیرین آن به تحلیل و چرایی انحطاط می پردازد. اما آنگاه که به فراسط می نگرد، در می یابد که علم معهود تاریخ که تنها به توصیف تاریخ و نقل گزارش های تاریخی می پردازد، نمی تواند به پرسش های او جوابی شایسته بدهد و آن عطش سیری ناپذیر را پاسخی آرامش آفرین دهد. لذا به تعبیر خود او، علم نو بنیاد عمران را پایه گذاری می کند و روش دیگرگون برای کاوش تاریخ و اجتماع ارائه می کند. آقای سید باقری با بررسی و تحلیل و بازیابی برخی از عناصر و مولفه های اندیشه ابن خلدون، ظرفیت و توانمندی تجربه او را برای رسیدن به نوعی روش بومی مورد سنجش قرار داد و اینکه آیا می توان از آن برای دوره معاصر بهره برد. سخنران بعدی دکتر سیدحسین اطهری (استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد) بود که سخنرانی خود را با عنوان "ابن خلدون و کار بست روش جامعه شناسی تاریخی در تحلیل تحولات سیاسی" ارائه نمود. ایشان در سخنرانی خود بیان داشت که سال 2007 - 2006 ششصد و شصت و ششمین سالگرد درگذشت ابن خلدون است. او اولین متفکر دنیای اسلام است که به روشی علمی به تحلیل پدیده انحطاط و فروپاشی مدنیت و نظام های سیاسی و اجتماعی در جهان اسلام پرداخته است. کاربست دانش جامعه شناسی برای فهم تاریخ و نیز استفاده از تاریخ برای عمومی کردن نظریات جامعه شناسی از کارهای مهم ابن خلدون است. به طوری که عده ای او را پدر جامعه شناسی و نیز عده ای دیگر پدر سیاست مقایسه ای دانسته اند. اما به طور قطع او نخستین اندیشمندی بود که در مقدمه با فلسفه تاریخ پرداخت. اهمیت ابن خلدون زمانی آشکار می شود که توجه کنیم وی بدون اینکه وارث یک عقبه عظیم اندیشه های جامعه شناختی باشد به مباحث اجتماعی می پردازد و به تصریح خود علم الاجتماع را بنیانگذاری می کند. جامعه شناسی و تاریخ از لحاظ رشته علمی و آکادمیک به صورت جداگانه توسعه یافته اند اما به نظر می رسد که موضوعات این دو رشته در بعضی نقاط تلاقی پیدا می کنند. این تلاقی در دهه های اخیر موجب پیدایی متدلوژی جامعه شناختی تاریخی گردیده که در پژوهش های علمی کاربرد و سعی پیدا کرده است. از مهمترین اندیشمندانی که در سنت جامعه شناختی تاریخی کار کرده اند، کارل مارکس و ماکس وبر هستند که در کارهای خود از تاریخ مدد می گیرند. از اندیشمندان متاخر تر بینگتون مور و تدا اسکاچپول در تحلیل انقلابات و تحولات از این روش استفاده کرده اند. درجه های نوینی که در حوزه علوم انسانی به مرور زمان گشوده می شود، نظریات گذشتگان را دچار چالش ساخته و جامعه را نیازمند باز تولید نظریات اندیشمندان سلف برای کشف امکانات جدید را از انسان و جامعه می کند و آرای ابن خلدون از این قاعده خارج نیست. دکتر اطهری در سخنرانی خود به بررسی نقش ابن خلدون در پدیداری و کاربست روش شناسی در تحلیل تحولات سیاسی و اجتماعی (بویژه پدیده انقلاب) پرداخته و رابطه تاریخ و جامعه شناسی در نظریات ابن خلدون و نیز رابطه انسان شناسی و تحولات سیاسی را توضیح دادند. ایشان همچنین رابطه تئوری ابن خلدون و سایر نظریات قرن بیستمی در باب انقلابات و تاثیر گذاری وی را بر اندیشمندان دوران معاصر مورد مطالعه خود قرار داد. به عبارت دیگر محوریت اخیر سخنرانی دکتر اطهری این بود که آیا تئوری انقلاب ابن خلدون در تقسیم بندی رایج انقلابات شرقی و غربی قابل احصاء می باشد یا نه را مورد بررسی خود قرار داد.

JUL 19 2006 03:33AM P1

تاریخ: ۸۶۷۲/۱۷

شماره: ۸۵/۹۷۰

پیوست: ندارد

پسته‌تعالی

پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات

و فناوری

با همکاری

مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی

جناب آقای دکتر اطهری

با سلام و احترام

به آگاهی می‌رساند مقاله حضرت‌تعالی تحت‌البن‌خلدون و کاربرد روش جامعه‌شناسی تاریخی در تحلیل تحولات سیاسی برای ارائه در همایش این‌خلدون و دنیای معاصر پذیرفته شده است. بر این اساس، هیئت علمی همایش از حضرت‌تعالی دعوت می‌کند، با شرکت در همایش مقاله خود را به‌صورت سخنرانی، ارائه دهید. این همایش از سوی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، و با همکاری مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی در روزهای ۲۳ و ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار خواهد شد.

مهدی عباسی
مسئول دبیرخانه همایش

دبیرخانه همایش:

تهران، خیابان آفریقا، بعد از پل میرداماد، کوچه قبادیان شرقی، شماره ۲/۶۰

تلفکس: ۸۸۸۵۰۰۵۳

تلفن: ۸۸۷۸۷۲۲۳

ایمیل: info@ensani.ir

وبسایت: www.ensani.ir

FAX NO. :

FROM :